

kansleren gjorde udførlig Rede for de indrepolitiske Forhold og omtalte Urolighederne i Februar og Juli, der kostede Forbunds-kansler Dollfuss Livet, og som var foranlediget af uansvarlige Elementer, der benyttede ulovlige Vaaben. I begge Tilfælde blev Ordenen oprettet, ikke for at redde et enkelt politisk System, men for at beskytte selve Østrigs Eksistens.

Taleren fremhævede, at politiske Partier havde mistet al Betydning paa Grund af den særlige østrigske Statsorganisation og nu definitivt tilhørte Fortiden; men de Folk, som tidligere havde spillet en Rolle i politiske Partier og i Særdeleshed Arbejderne, kunde naturligvis regne med absolut Ligeret, og deres praktiske Samarbejde vil hilses velkommen i det nye Østrig.

Taleren fremhævede ogsaa Østrigs Re-debonhed til at forhandle med alle de Stater, som maatte ønske det. Østrig er ikke stillet ugunstigt med Hensyn til saadanne Forhandlinger. Det køber mere fra Udlandet end det sælger. Til Trods for denne Deficit paa Handelsbalancen betaler det sin Gæld, og i Forhold til mange Stater har det mere tilgode end det skylder. Under Dollfuss' Ledelse har Østrig haft en mærkbar, omend langsom Forbedring i sin økonomiske Stilling. Han gjorde opmærksom paa, at Østrig som Følge af sin geografiske Beliggenhed og Struktur er en vigtig Faktor i europæisk Kultur. Østrig er af den Opfattelse, at en fælles Kultur, der forener Folkslagene i Menneskehedens sande Interesser, er en Nødvendighed, men det er klar over Vanskelighederne, som stiller sig i Vejen for dette Ideal; dog maa ingen Vanskelighed, hvor uoverstigelig den end kan synes, hindre Østrig i at følge denne Vej.

Den næste Taler, den polske Udenrigsminister Beck, omtalte Spørgsmaalet om international Beskyttelse af Mindretal og gjorde Rede for sin Regerings Stilling. Han gjorde opmærksom paa, at Spørgsmaalet, som bydende krævede en Løsning, ikke var nyt, idet det har bestaaet lige siden Folkeforbundets Begyndelse. I 1922 forelaa et udtrykkeligt Forslag om at gøre den mel-

lemfolkelige Beskyttelse af Mindretallenes Rettigheder almindelig. Dette Forslag førte til Vedtagelsen af en Henstilling. Denne lovende Begyndelse førte imidlertid ikke til noget, og dog har det ikke manglet paa Initiativ. Den polske Regering har med utrættelig Taalmod, ikke mindst under Forhandlingerne i 11. Forsamlings 6. Udvalg, henledt Opmærksomheden paa Nødvendigheden af en indgaaende Reform.

Dr. Beck omtalte Folkeforbundets nuværende Ordning til Beskyttelse af Mindretal som en uafklaret Bygning, vilkaarlig rejst og grundet paa urigtige politiske Paastande. Han anførte f. Eks., at visse Forpligtelser findes i Traktater, medens andre findes i Form af almindelige Erklæringer, som imidlertid slet ikke stemmer overens. I nogle Tilfælde er der forudsat tvungen Henvisning til den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje, medens Retten til Kontrol i andre Tilfælde udelukkende er forbeholdt Folkeforbundsraadet.

Denne Uoverensstemmelse kan forklares ved politiske Omstændigheder. Visse Forpligtelser blev f. Eks. paalagt nogle Stater som en Betingelse for deres Adgang til Folkeforbundet. Men hele Systemet har skuffet. Det har ikke gavnet Mindretallene, men paa den Maade, det har været anvendt, ofte tjent som Middel til at udfolde Propaganda mod de Stater, der er Systemet undergivet, og ogsaa som Middel til at udøve politisk Tryk fra de Staters Side, som uden selv at være forpligtet har benyttet deres Ret til at tage Del i Kontrolsystemet.

Denne uholdbare Tilstand kan ikke vedvare uden at gøre ubodelig Skade paa det moralske Grundlag, paa hvilket Folkeforbundet blev rejst i 1919.

Taleren rettede en indtrængende Appel til Forsamlingen om at skabe et sundt, klart og ensartet Grundlag, paa hvilket det internationale Mindretalsbeskyttelsessystem varigt og holdbart kunde bygges.

Den polske Regering ønskede Svar paa to Spørgsmaal: 1) Anerkendelse af Nødvendigheden af en almindelig Konvention til Beskyttelse af Mindretallene og 2) Sammen-